

ficienter insertis, servatis, & expressis respective habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat harum ferie specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Aut si aliquibus communiter, vel divitibus ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die 26. Februarii 1658. Pont. nostri Anno III.

Dat. die 26. Febr. 1658. An.III.

CLXXXIX.

Unio Collegii, seu Hospitalis Gregoriani de Urbe Ordinis S. Benedicti Congregationi Angliae ejusdem Ordinis.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Joannes Wilfridus Abbas Praesidens Hospitalis, seu Collegii Gregoriani nuncupati de Urbe Monachorum exteriorum Ordinis S. Benedicti, quod dudum cum Monachi exteri Ordinis praedicti domum regularem in eadem Urbe non haberent in qua ad ipsam Urbem devotionis, aut studiorum, negotiorumve causa accedentes reciperent, sed ad diversoria publica cum habitus Monastici dedecore, multorumque scandalo, & suarum periculo animarum divertere cogentur. quoniam Constantinus Caietanum dum vixit Hospitalis, seu Collegii hujusmodi Abbas Praesidens, ut remedium tanto malo adhiberet, idem Hospitalium, seu Collegium pro excipiendis Monachis exteris praedictis extruere coepit, illudque a fel. rec. Gregorio Papa XV. Praedecessore nostro sub certis modo, & forma tunc expressis erigi, & institui obtinuit, & alias prout in ejusdem Gregorii Praedecessoris literis desuper sub dat. Kalend. Junii anni Incarnationis Dominicae 1621. sub plumbo expeditis uberius continetur. Postea vero eodem Constantino prius defuncto, quam Hospitalium, seu Collegium praefatum, vel perficere, vel eo perducere valuisset, ut Monachi in illo commode habitare possent; praedictus Joannes Wilfridus, qui, ut asserit in regimine memorati Hospitalis, seu Collegii dicto Constantino successit, quo id praestaret, & per literas, & in Germaniam non sine multis suis laboribus, & expensis profectus viva voce cum Abbatibus diversarum Congregationum dicti Ordinis egit, ut illi manus auxiliatrices operi tam pio, atque Ordini hujusmodi tam proficuo darent: Sed iidem Abbates praecalitate temporum, & bellorum id facere haecenus non potuerunt.

Unde cum spes non superesset dictum Hospitalium, seu Collegium nedum absolventi, sed ne quidem eo promovendi, ut fini in illius erectione intento posset inservire, nisi alicui particulari dicti Ordinis Congregationi uniretur, quae illi perficendo cura, & sumptibus serio incumberet, ejusque rei onus, quod cum multorum esset a multis, ut afolet non ita sedulo procurabatur in se susciperet: Idem Joannes Wilfridus postquam aliorum operam, & auxilium frustra imploraverat, ne opus tanta cum utilitate, & honore dictorum Monachorum exteriorum susceptum, re desperata concideret, dilectos pariter filios Praesidem, & Monachos Congregationis Angliae Ordinis praedicti rogavit, ut ipsi in hanc curam venire, & quae possent subsidia praebere vellent. Quod idem Praesides, & Monachi Congregationis Angliae multis dicti Joannis Wilfridi precibus exorati, se facturos, notabilemque pecuniarum summam in usum fabricae memorati Hospitalis, seu Collegii praebituros, atque ea praestituros, quae ipsi possent, & necessaria viderentur, promiserunt, dummodo tamen idem Hospitalium, seu Collegium Congreg. Angliae hujusmodi perpetuo uniretur.

§.2. Quare praedictus Joannes Wilfridus Abbas Praesidens, necnon dilecti filii Monachi in dicto Hospitalio, seu Collegio commemorantes Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere, de benignitate apostolica dignaremur.

§.3. Nos igitur eosdem Joannem Wilfridum Abbatem Praesidentem, & Monachos Hospitalis, seu Collegii praedicti, ac Praesidem, & Monachos Congregationis Angliae specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, si praenarrata vera sint, praefatum Hospitalium, seu Collegium Gregorianum nuncupatum de Urbe, eidem Congregationi Angliae promissa hujusmodi adimpleretur citra alterationem, tamen erectionis, seu fundationis ipsius Hospitalis, seu Collegii a memorato Gregorio Praedecessore factae, & cum eadem obligatione suscipiendi Monachos ultramontanos advenas auctoritate apostolica, in tenore praesentium perpetuo unimus, & incorporamus.

§.4. Decernentes easdem praesentes Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari & ab illis inviolabiliter observari; Sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & defini-

Unit, & incorporat Collegii, seu Hospitalium de Urbe Ordinis S. Benedicti Cong. Angliae ejusdem Ordinis.

Decretum irritans.

definiri debere, ac irritum, & inane, quidquid fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.5. Non obstantibus quatenus opus sit, praedictis Gregorii Praedecessoris literis, ac nostra, & Cancellariae Apostolicae regula de exprimendo vero valore in unionibus, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Conciliis universalibus editis, necnon Hospitalis, seu Collegii, ac Congregationis, & Ordinis hujusmodi, & aliis quibusvis, etiam in juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 11. Mart. 1658. An.III.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 11. Martii 1658. Pont. nostri Anno III.

CXC.

Ex Reg. in Secret. Brev.

Pravia annullatione Privilegii, quod habebat Civitas Anconitana celebrandi nundinas semel quotannis de Novembri, & Decembri, concedit, ut nundinae hujusmodi celebrentur quotannis in mensibus Majo per octo ante, & per totidem dies post Festum S. Cyriaci.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proemium.

§.1. Constantis fidei, & sincerae devotionis affectus, quo dilecti filii Communitas, & Homines Civitatis nostrae Anconitanae, Nos, & Romanam prosequuntur Ecclesiam promeretur, ut illis ea libenter concedamus, quae eorum utilitatibus conducere cognoscimus.

Concessis, ut Civitas Anconitana celebraret in Monasterio nundinas celebrari solitas quotannis in Nov. & Decembri.

§.2. Cum itaque, sicut Nobis nuper pro parte Communitatis, & Hominum hujusmodi expositum fuit e re non solum Civitatis praedictae, sed etiam totius Status nostri Ecclesiastici plurimum foret, ac manutentioni commercii ob commoditatem Portus ejusdem Civitatis summo opere conduceret celebrationem nundinarum inibi quotannis semel antiquitus fieri consuetam in opportuni jus tempus transferri; Hinc est, quod Nos eosdem Communitatem, & Homines specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate Bull. Rom. Tom. VI. Par. IV.

exsunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, revocantes in primis, & annullantes jus Communitatis, & Hominibus praedictis pridem concessum, sive competens celebrandi nundinas hujusmodi quotannis de mense Novembri, & Decembri, itaut ipsi eo jure in posterum nullo modo uti possint, eisdem Communitati, & Hominibus, ut nundinas hujusmodi cum solitis, & consuetis exemptionibus, & immunitatibus semel quotannis mense Majo per octo dies ante Festum Sancti Cyriaci, & per totidem dies post idem Festum celebrare libere, & licite possint, & valeant, apostolica auctoritate, tenore praesentium concedimus, & indulgemus.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes praesentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, distisque Communitati, & Hominibus, aliisque quorum interest plenissime suffragari; Sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales etiam de latere Legatos judicari, & definiiri debere, ac irritum, & inane, si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Civitatis praedictae, & quibusvis aliis, etiam in juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Contraria tollit.

Dat. die 12. Martii 1658. An.III.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die 12. Martii 1658. Pontificatus nostri Anno III.

CXCI.

Confirmatio Decreti Capituli Generalis Congregationis Hispaniae Monachorum Ordinis S. Benedicti, quo decernitur, quod nullus Monachus Monasterii S. Benedicti Vallisoletan. dictae Congregationis possit suscipere ullum gradum in Universitate Vallisoletan., neque petere, aut contendere de Cathedris.

Ex Reg. in Secret. Brev.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Benedictus Nevada Congregatio-

Supplicatio.

gationis Hispaniæ Monachorum Ordinis S. Benedicti in Romana Curia Procurator Generalis, quod cum aliis nonnulli Monachi Monasterii S. Benedicti Vallisolanensis Congregationis, in quo Novitii Congregationis prædictæ novitium gerere solent, publicas Cathedras in universitate studii generalis Vallisolanensis a quatuordecim ultimis annis petissent, & occupassent, indeque regularis observantia in eodem Monasterio non modice læderetur, dum Monachi præfati Cathedras hujusmodi sibi procurandi ergo se, & Monasterium inquietant, & illis more secularium regendis insistentes a choro, & aliis exercitiis Monasticis una cum sociis eximuntur, magnoque sibi ipsi sunt detrimento, ac aliis scandalo, & ad similia exemplo: Capitulum Generale dictæ Congregationis Vallisolanensis die decima Maii 1653. celebratum ad tollendos abusus hujusmodi, pro summo studio, quo Congregatio præfata semper incubuit, ut dictum Monasterium, ex quo in reliqua memorate Congregationis Monasteria sanctioris disciplinae initia produntur, jejuniis, solitudine a mundanis negotiis, despectu honorum, & quod novitii recte instruendis maxime conducit, Monachorum in eo professorum optimo exemplo, assidua chori frequentatione, & aliarum observantiarum Monasticarum continuo exercitio quantum fieri posset floret, Decretum edidit tenoris, qui sequitur, videlicet.

Tenor Decreti.

§. 2. Item ad conservandum singulare illud studium silentii, & fugæ honorum, quod semper viguit in Regali Monasterio S. Benedicti Vallisolanensi, fonte, & origine totius hujus reformationis, definitum est, quod nullus Monachus illius possit suscipere ullum gradum in Universitate dictæ Civitatis, neque petere, aut contendere de Cathedris illius; atque mens est Congregationis, quod hæc definitio confirmetur quousque vim legis obtineat, et præterea concedit dicto Monasterio S. Benedicti facultatem obtinendi a sua Sanctitate Bullam, qua hoc Decretum confirmet, atque inhibeat, ne ullo unquam tempore Congregatio possit in eo dispensare, aut portam aperire præfatis contentiõibus de Cathedris obtinendis, aut gradibus in præfata Universitate suscipiendis.

Motiva.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, Congregatio prædicta alia octo Collegia instituendis in Theologia, & Philosophia Monachis destinata habeat, distusque Benedictus Procurator Generalis decretum præfatum pro firmiori illius subsistentia, & observatione apostolicæ confirmationis nostræ robore communiti summopere desideret: Nos ipsum Benedictum Procuratorem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit,

ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, attentis narratis in præmissis precibus a Nobis ad Congregationem Cardinalium prædictorum remissis, reque per eosdem Cardinales mature discussa, præsertim decretum, & omnia in eo contenta tanquam religiose Monachorum prædictorum quieti, & humilitati perutilia, apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, sublata omnimoda facultate tam Congregationi Fratrum Ordinis hujusmodi, quam ipsorum Superioribus pro tempore super prædictis, seu eorum aliquo dispensandi, vel aliter decernendi: Omnemque tam juris, quam facti defectus, si qui forsitan intercesserint, supplemus: salva semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes easdem præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinis, Congregationis, & Monasterii hujusmodi, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Anno Pisc. die 30. Martii 1658. Pontificatus nostri Anno III.

Dat. die 30. Martii 1658. An. III.

CXCII.

Pro quiete, & utilitate Monialium Urbis Regularium curæ subiectarum.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

SCROFANCTI Apostolatus officii humilitati nostræ per abundantiam divinæ bonitatis

Procuramus

Recenset alias statuta pro quiete Monialium.

tatis impositi debitum exposcit, ut paternam dilectarum filiarum Monialium Monasteriorum almæ Urbis nostræ, quæ contemptis seculi illecebris, Domini nostri Jesu Christi obsequiis sese sub suavi religionis jugo manicarunt, curam gerentes, illa, quæ earum quieti, utilitatibusque quomodolibet obesse conspiciamus, peculiari studio removere satagamus.

§. 1. Alias siquidem pro quiete, & felici directione Sanctimonialium Regularibus subiectarum provide ab hac Sancta Sede statutum fuit, ne Confessores, Superioresve cuiuscumque gradus, Visitatores, eorumque socii, Concionatores, alique Regulares quicumque confessionum generalium, visitationum, concionum, aliorumque exercitiorum intuitu, seu quovis alio prætextu apud earumdem Monasteria nedum pernoctare, verum neque refectionem, aut cibum sumere possent, nisi ex urgenti necessitate ab Ordinario in scriptis approbata, & tunc quidem, non nisi in mansionibus a Monasteriorum clausura distinctis, ac prorsus segregatis. Præterea Monialibus prohibitum est, ne diurnum, victum, seu refectionem statutis ad functiones prædictas diebus, aliisque occasionibus ordinariis, seu extraordinariis, imo neque lineam, aliamve quam cumque suppellestem supradictis Regularibus ministrarent, sed pro eorum sustentatione, intuitu servitii, seu ministerii, quod præstant, certam frumenti, ac vini quantitatem constituerent ad rationem duorum Juliorum monetæ Romanæ in singulos dies ministerii hujusmodi, Procuratoribus conventuum ipsorum Regularium respective assignandam. Vetitum quoque fuit Monasteriis, ac Monialibus communiter, vel privatim, quocumque sub prætextu, etiam cleemosynæ, sumptuum, vel celebrationis Missarum, aliove titulo prædictis Regularibus quidquam tribuere, tametsi Superiores essent, & in actu visitationis verarentur.

Colloqui est Monialibus interdictum.

§. 2. Quin etiam quamplurimis apostolicis Constitutionibus interdicuntur hujusmodi Regularibus accessus ad locutoria Sanctimonialium, necnon cum eisdem miscere colloquia ad crates, rotas, portas, & quovis alio in loco, sub pœnis privationis vocis activæ, & passivæ, aliisque etiam gravioribus pro rerum, temporumque opportunitate infligendis, cum declaratione, quod easdem quoque pœnas incurrant Confessores ordinarii, & extraordinarii, Concionatores, Superiores cuiuscumque gradus, seu Visitatores, tam ordinarii, quam delegati, qui colloqui præsumperint cum Monialibus (etiam si Abbatissæ, Priorissæ, aut Officiales Monasteriorum fuerint) extra actum confessionum, concionum, aut visitationum hujusmodi; & alias prout in diversis decretis desuper emanatis uberius continetur.

§. 3. Cum autem, sicut accepimus, ordinationes prædictæ, sub prætextu, quod nimis rigorosæ sint, in eadem Urbe, ut

plurimum non observentur, indeque varia incommoda, & perturbationes prædictis Monialibus oriri doceat experientia; Nos opportunum huic malo remedium adhibere cupientes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, necnon dilectorum filiorum Romanæ Curie Prælatorum super negotiis Visitacionis Apostolicæ Ecclesiarum, ac Monasteriorum Urbis prædictæ a Nobis instituta deputatorum consilio, supradicta decreta innovantes, præmissaque in eis contenta de novo statuentes, atque augentes, omnibus, & singulis Superioribus, Generalibus, Provincialibus, Abbatibus, Præpositis, Prioribus, & Superioribus localibus dictæ Urbis, cuiuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti, tam mendicantium, quam non mendicantium, & Clericorum regularium, etiam speciali nota, & expresse, ne dignis, quibus Sanctimonialium cura incumbit, sub privationis vocis tam activæ, quam passivæ, necnon eorum officiorum, & dignitatum, ac inhabilitatis ad ea an plius obtinenda pœnis eo ipso incurrendis, adversus quas nemo nisi a Nobis, & Romano Pontifice pro tempore existente reintegrari valeat, apostolica auctoritate tenore præsentium mandamus, & præcipimus, ut intra terminum unius mensis a die publicationis earumdem præsentium computandum, Confessores, eorumque socios, Concionatores, & alios quoscumque regulares apud Monasteria Sanctimonialium in eadem Urbe existentia, vel continue, vel ad tempus quocumque titulo pernoctare solitos, ad clausura revocare debeant, neque de cætero amplius permittant eisdem seu alios Regulares intra, seu prope septa Monasteriorum hujusmodi habitare; idque etiam sub eisdem pœnis præstare, & observare teneantur ipsimet Superiores supra nominati, aliique pro tempore eorum Successores, cuiuscumque gradus fuerint: quibus omnibus expresse prohibemus, nedum apud Monasteria prædicta pernoctare, aut degere, verum etiam ne diurnam quidem refectionem sumere, præterquam in casibus necessitatis, a Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice approbandæ.

Prohibet Superioribus, ne permittant Confessores, Concionatores, & pernoctare intra septa Monasteriorum.

§. 4. Et ut tollatur omnis occasio transgressionis, præcipimus Superioribus supradictis sub eisdem pœnis, ut intra eundem terminum quascumque cellas, mansiones, seu cubicula prope Monasteria prædicta ad usum memoratorum Regularium existentia, si clausura Monasteriorum earumdem Sanctimonialium contigua fuerint, eisdem includi, vel dirui omnino faciant, si vero extra septa, vendi, pretiumque in Monasteriorum utilitatem converti, nec in posterum alia similia aptari; ædificari, aut emi respective permittant. Ad hæc ipsidem Superioribus sub pœnis prædictis mandamus, & præcipimus, ut nullatenus patiantur coqui, seu parari cibos a Monialibus, sive lintea, aliaque utensilia, tam propriis eorum, quam Regularium quorumcumque

que usibus suppeditari. Confessores, quoque, & Concionatores nihil omnino quovis pretextu a Monialibus accipere possint, sub iisdem poenis, prater duos Julios monetae praedictae in pecunia numerata, si per institutum regulare licerit pro quotidianis eorum alimentis ad tempus servitii praestiti, & non ultra, Procuratori eorum Conventus respective solvendos; sin minus, aequivalentem vini, frumentique portionem Syndicis consignandam. Prohibemus pariter, sub poenis praedictis, ne dicti Regulares, tam per se, quam per alios mediate, vel immediate a Monialibus, earumque Monasteriis dona, seu munuscula, quantumvis exigui valoris, necnon esculenta, aut non esculenta quaecumque accipiant, etiam recognitionis, debiti, contributionis, alimenterum, gratitudinis, mutui, elemosyna, celebrationis Missarum, fabricae, valetudinarii vestiarum, lagatorum piorum, aut quocumque alio titulo.

§.5. Similiter, ne cum praedictis Monialibus, earumque Monasteriis ipsorum Regularium cura mediate, vel immediate subjectis ullos inire possint contractus censuum, tam active, quam passive, mutui, locationum, conductionum, emptio-num, venditionum, aut alios quoscumque, tametsi ejusmodi contractus liciti forent, ac utiles, & de Sedis Apostolicae licentia inirentur, nisi expresse fuerit praesentibus literis derogatum: alias praeter nullitatem contractuum hujusmodi, tam contrahentes, quam Superiores, mandantes, aut quovis modo consentientes incendant in poenam privationis vocis activae, & passivae, ac officiorum suorum, eo ipso reintegratione Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus reservata.

§.6. Praeterea interdiciamus omnibus, & singulis praedictis sub eisdem pariter poenis colloquia quaecumque cum Sanctimonialibus praedictorum Monasteriorum, (comprehensis etiam Abbatissis, Priorissis, ac Officialibus) extra actum confessionum, concionum, aut visitationum hujusmodi; adjecta sub similibus poenis expressa prohibitione, ne quoquo modo permittant, ut eorum socii, alique Regulares, tam professi, quam non professi, sub quovis pretextu cum Monialibus colloquantur. Contravenientes autem, praeter poenas praenarratas, gravioribus etiam nostro, Successorumque nostrorum Romanorum Pontificum arbitrio punientur.

§.7. Mandamus insuper omnibus, & singulis Superioribus supraedictis, ut feriis Quatragesimalibus, Adventus Domini, Quatuor Temporum, vigiliarum, Festorum solemnium cum tota eorum octava, necnon diebus Sanctissimae Eucharistiae sumenda destinatis, locutoria quaecumque praedictorum Monasteriorum clausa remaneant, nullusque vir, quantumvis sanguine in quocumque gradu conjunctus ad Monialium colloquia hujusmodi temporibus admittatur, nisi ob praecipuam necessitatem a di-

Interdicit locutionem Regularium cum Monialibus.

Fenestellas obstruere jubet praeter Conmissiones die vel alius functionibus.

recto filio nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis Vicario in Urbe praedicta in spiritualibus generali, vel ejus Vicegerente in scriptis approbandam. Et quia in quibusdam Monasteriis abusus invaluit, ut Sacrae Communionis, & Confessionum fenestella locutoriorum loco deserviant: prohibemus omnibus, & singulis Abbatissis, seu Priorissis, Confessoribus, & ceteris Superioribus regularibus, seu Visitatoribus Monasteriorum hujusmodi pro tempore existentibus, cujuscumque gradus existant, sub poena excommunicationis lata sententiae, ne dictas fenestellas in alium, quam in sacrum, cujus causa instituta sunt, usum vel adhibeant, vel adhiberi permittant. Mandantes, & praecipientes, ut exceptis Communionum, & Confessionum diebus, dictae fenestellae semper obseratae sint, & quidem duplici clavi, interna scilicet, & externa, quarum altera penes Abbatissam, seu Priorissam; altera vero penes Confessorem aservetur: nuquam vero aperiri possint, nisi statim horis dumtaxat, atque temporibus ad sacrum ministerium destinatis. Liceat tamen Confessori, aut Superiori, cum puellas ad habitum, aut professionem admitti contigerit, hujusmodi functiones ad Communionis fenestellam obire, juxta ritum, & consuetudinem Monasterii.

§.8. Ceterum, ut praesentes literae debite executioni demandentur, illarumque ignorantia a nemine pretendi possit, nec in oblivionem, & desuetudinem abeat, memorato Vicario nostro, ejusque Vicegerenti injungimus, ut eorumdem praesentium tenorem in idioma vulgare fideliter transferri, ac translatum imprimi, & sexto quoque mense, nempe Dominica prima Adventus, & Dominica tertia post Pentecosten in publica mensa praedictorum Monasteriorum respective perlegi curent; sub eisdem poenis privationis vocis activae, & passivae, ac officiorum, tam ab Abbatissis, & Priorissis, quam a Superioribus localibus, eo ipso incurrendis, ac reintegratione adversus poenas hujusmodi Sedi praedictae tantum reservata. Decernentes ipsas praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo, quod quilibet etiam speciali nota, & expressione digni, in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes illis non contulerint, aut ad ea vocati, & auditi, seu causa, propter quas eadem praesentes emanarunt, adductae, verificate, aut justificatae non fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis pia, & privilegiata causa, colore, pretextu, & capite etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aliove quolibet defectu notari, impugnari, in jus, vel controversiam revocari, ad terminos juris reduci, aut adversus illas quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium impetrari posse, sed dictas praesentes semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore,

Praesentes literas statim tempore in mentis poenitentia jubet.

re, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter observari; sicque, & non aliter in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & quodcumque functuros, sublata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & deserviri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.9. Non obstantibus praemissis, ac quantenus opus sit, nostra, & Cancellariae Apostolicae regula de non tollendo jure quaesito, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Monasteriorum, Conventuum, Ordinum, Congregationum, & Institutuum hujusmodi, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, & occasionem praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, servatis, & insertis respective habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptio fides.

§.10. Volumus autem, ut eadem praesentes literae, seu earum exempla ad valvas Basilicae Principis Apostolorum, ac Cancellariae Apostolicae, necnon in aedibus Campi Florae de Urbe praedicta per aliquem ex Cursoribus nostris, prout moris est, publicentur, & affigantur, quae sic publicatae, & affixae, omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, ac si unicuique eorum personaliter intimata fuissent: Utque ipsarum praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis eadem fides in iudicio, & extra illud, ubique adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Petrum, sub An-

nulo Piscatoris, die 30. Martii 1658. Pontificatus nostri Anno III.

CXCIII.

Breve, quo Vicarius Generalis Portugalliae Minorum de Observantia declaratur, quod sit solummodo Commissarius Generalis ad instar aliorum Commissariorum Nationum.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Alias per Nos accepto, quod Provinciae tam de familia Observantium, quam Reformatorum nuncupatorum Ordinis Minorum S. Francisci Regni Portugalliae, & suarum conquestarum praesentia Superioris, qui illas regeret, maxime indigebant, attentis difficultibus, dispendiosisque recursibus, qui non sine temporis diuturnitate, incommodo, & labore, ab illis partibus ad hanc S. Sedem Apostolicam haberi possunt, praesertim bellorum, & aliorum tunc expressorum de causis.

Procuramus.

§.1. Subinde Nos dilectum filium Joannem Pereira Provinciae Algarbiorum dicti Ordinis profectum in Vicarium Generalem earumdem Provinciarum dicti Regni, suarumque conquestarum Fratrum Minorum hujusmodi cum facultatibus ad id necessariis ad triennium inde proximum, & interim ad nostrum beneplacitum Apostolica auctoritate constituimus, & deputavimus, prout in nostris in simili forma Brevis tunc desuper emanatis literis, quarum tenorem praesentibus pro expresso haberi volumus, uberius continetur.

Revenet alias emanatum. Decretum.

§.2. Cum autem, sicut dilectus filius Michael Angelus della Sambuca, totius dicti Ordinis Minister Generalis Nobis nuper exponi fecit, in eisdem Provinciis dicti Regni Portugalliae Fratrum praedictorum nunquam extiterit officium Vicarii Generalis hujusmodi, nec etiam ab illis fuerit requisitum, exindeque schismata, perturbationes, & alia incommoda in eodem Ordine possent exoriri. Nobis propterea, idem Michael Angelus Minister Generalis humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune ut infra, providere, de benignitate apostolica dignaremur. Nos igitur eundem Michaellem Angelum, specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, mentis, intentionis, & voluntatis nostrae fuisse, & esse, ut praedictus Joannes non Vicarius Generalis, sed solummodo Com-

Supplicatio.

Statuit, quod Vicarius Generalis Min de Observant. sit tantummodo Commissarius Generalis.

missarius Generalis Provinciarum prædictarum sit, nominarique, haberi, & esse debeat ad instar aliorum quarundam ejusdem Ordinis Provinciarum Commissariorum Generalium, apostolica auctoritate, tenore præsentium declaramus, ipsique Michaeli Angelo Ministro Generali facultatem interim expediendi negotia Fratrum Provinciarum Regni prædicti præsentium in Curia, & aliorum absentium ad eundem Michaellem Angelum pro expeditione recurrentium, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & impertimur.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes prædictas literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suorumque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiere debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§.4. Non obstantibus primodictis nostris literis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, Ordinis, & Provinciarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 4. Apr. 1658. An. IV.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Pisc. die 4. Aprilis 1658. Pontificatus nostri Anno IV.

CXCIV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Translatio Nundinarum Civitatis Anconitan. aliis concessarum per 8. dies ante, & per totidem post festum S. Cyriaci, a die 15. Maii usque ad diem primam Junii inclusive annis singulis in perpetuum cum solitis exemptionibus, & immunitatibus.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Supplicatio.

§.1. Nuper pro parte dilectorum filiorum Communitatis, & hominum Civitatis nostræ Anconitan. Nobis exposito, quod eie non solum Civitatis prædictæ, sed etiam totius Status nostri Ecclesiastici plurimum foret, ac manutentioni commercii ob commoditatem Portus ejusdem Civitatis summo opere conduceret celebrationem nundinarum inibi quotannis semel antiquitus fieri consuetum in opportunius tempus transferri. Nos supplicationibus

eorundem Communitatis, & hominum, Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, revocantes in prius, & annullantes jus Communitati, & hominibus prædictis perinde concessum, sive competens celebrandi nundinas hujusmodi quotannis de mense Novembri, & Decembri, itaut ipsi eo jure in posterum uti nullo modo possent ipsi Communitati, & hominibus, ut easdem nundinas cum solitis, & consuetis exemptionibus, & immunitatibus semel quotannis mense Majo per octo dies ante festum Sancti Cyriaci, & per totidem dies post idem festum celebrare libere, & licite possent, & valerent, concessimus, & indulsumus, & alias prout in nostris desuper in simili forma Brevis die 10. Martii proxime præteriti expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & verbatim inserto haberi volumus, uberius continetur.

§.2. Nunc autem ne, si nundina hujusmodi juxta literas nostras prædictas celebrantur, concursus personarum ad nundinas in aliis Provincia nostræ Marchiæ Anconitan. Civitatibus celebrari solitas impediatur, providere volentes, dictorumque Communitatis, & hominum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præfatas nundinas in dicta Civitate Anconitan. non per octo dies ante, & per totidem dies post festum S. Cyriaci hujusmodi, sed a die decima quinta Maii usque ad diem primam Junii inclusive annis singulis in perpetuum, cum solitis, & consuetis exemptionibus, & immunitatibus prædictis celebrare debere, auctoritate apostolica, tenore præsentium, statuimus, & ordinamus.

A die 14. Maii usque ad diem 21. Junii præfatas nundinas celebrari man dat.

§.3. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabit plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter observari; Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos judicari, & definiere debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.4. Non obstantibus literis nostris prædictis, necnon omnibus, & singulis, quæ in eis volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contraria tollit.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 30. Aprilis 1658. Pontificatus nostri Anno IV.

Sub-

CXCV.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Subsidium decem millium Talerorum Imperialium ab Ecclesiasticis Regni Poloniæ Regi tradendorum.

Ven. Fratri Petro Episcopo Laudan. apud charissimum in Christo filium nostrum Joannem Casimirum Polonia, & Sveciæ Regem Illustrum nostrorum, & Sedis Apostolicæ Nuncio.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

Subsidium decem millium Talerorum ab Ecclesiasticis Regni Poloniæ tradendū im-

§.1. CUM sicut accepimus dilecti filii Clerus Regni Poloniæ provide, considerantes adeo exhaustas esse Regni prædicti vires, ut ad propulsandam hostilem potentiam, & avertenda imminencia pericula tam laicis, quam ecclesiasticis communia laicorum facultates nequaquam sufficiant, pro publicæ salutis, Patriæque defensione summam decem millium talarorum imperialium subsidii nomine charissimo in Christo filio nostro Joanni Casimiro Polonia, & Sveciæ Regi Illustri pro comparandis Artilleriæ necessitatibus, nostra, & Sedis Apostolicæ ad id accedente licentia, & consensu sponte conferre, & quia hæc pecuniæ summa tam cito, prout opus est, colligi non potest, Ordinarii locorum interim ex Ecclesiis suarum Diocesium accedente, & ad hoc licentia, & consensu prædictis, tot vasa, & alia utensilia aurea, vel argentea, ex quibus constatis pecuniæ hujusmodi cudi valeant, mutuo accipere, atque ex pecuniis paulatim vigore licentiæ sibi in vim præsentium concedendæ usque ad prædictam decem millium talarorum summam in singulis Diocesium ejusdem Regni in totum colligendis, alia ejusdem valoris, ponderis, & qualitatis vasa, seu utensilia unicuique Ecclesiæ a qua mutuo sumpta fuerint quamprimum poterunt restituere desiderent. Nos prædicti Joannis Casimiri, & dicti Poloniæ Regni necessitatibus hujusmodi consulere periculisque prædictis quantum Nobis ex alto conceditur occurrere volentes, tibi Ven. Fratribus Archiepiscopis, & Episcopis ac dilectis filiis Abbatibus, & aliis personis ecclesiasticis ejusdem Regni, ut pro necessitatibus hujusmodi memoratum decem millium talarorum imperialium subsidium prædicto Joanni Casimiro Regi sponte tamen, & pro una vice dumtaxat tribueret; Ipsi autem Joanni Casimiro Regi, ejusque Ministris, quod subsidium hujusmodi petere, & recipere absque conscientie scrupulo, ac censurarum, & penarum ecclesiasticarum incurfu libere, & licite possint, dummodo tamen subsidium hujusmodi in prædicto, & non alios usus convertatur, & erogetur apostolica auctoritate indulgenti, ac licentiam concedendi, ipsosque Archiepiscopos, Episcopos, Abbates, & alias personas ecclesiasticas, & earum singulas quæ Bull. Rom. Tom. VI. Par. IV.

tenus dictam pecuniæ summam absque Sedis Apostolicæ prædictæ licentia promiserint, ab omnibus, & singulis censuris, & penis propterea quomodolibet incurfis eadem auctoritate absolvendi, ac insuper quo promptius eadem summa haberi possit, singulis locorum Ordinariis, ut a suarum respective Diocesium Ecclesiis tam secularibus, quam cujusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, etiam Societatis Jesu, & Militiarum etiam Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani regularibus tot vasa, & alia utensilia ecclesiastica aurea, & argentea (calicibus, patenis, & aliis sacra unctione delibutis exceptis) ex quibus constatis, prædictorum decem millium talarorum imperialium summa cudi possit mutuo accipere valeant, ea lege, ut iidem Ordinarii prius in forma juris valida sese debeant obligare de restituendo intra triennium a te arbitrio tuo præfigendum ex pecuniis, quæ paulatim subsidii nomine in vim licentiæ per te vigore præsentium concedendæ ab ecclesiasticis usque ad eandem decem millium talarorum summam colligentur, alia vasa, & utensilia aurea, seu argentea ejusdem valoris, ponderis, & quantitatis illis ecclesiis, a quibus respective mutuo accepta fuerint, permittendi facultatem, & auctoritatem tenore præsentium concedimus, & impertimur. Tibique, ut ad exactiorem prædictorum decem millium talarorum per personas ecclesiasticas tantum, & non alias procedere debeas eadem auctoritate committimus, & mandamus; Contradictores, & solvere recalcantes per censuras, & penas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia eadem auctoritate compescendo.

§.2. Non obstantibus Concilii Lateranen. ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, Congregationum, Institutorum etiam Societatis Jesu, ac Militiarum, & Hospitalis prædictorum, & quibuslibet aliis etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, usibus, naturis, & ordinationibus capitularibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, ac exemptionibus, immunitatibus, etiam in corpore juris clausis quibusvis generaliter, vel specialiter concessis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum mentio, seu quævis alia expressio habenda sit, & in eis caveatur expresse, quod per hujusmodi clausulas generales, etiam mentionem specialem importantes, eis derogatum esse non censetur, aut derogari videatur, nisi certis modo, & forma in illis expressis, plene observatis. Quibus omnibus eorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contraria tollit.

Ff

Vo